

Пето действие, I картина.Ромео.

Заплашди аз на бедността, а не —
на волята!

Анрекарот.

В карванто искаш теглост
тури това и го изрий! Дори
за найсет души ти да имаш сила,
то пак ще те събори неизбежно.

Ромео.

Вземи ти златото — отрова то е,
убиец отравил е в тоя свят всеки свят,
по-страшно е от забранена сила.
Отрова ти не ми продаде — аз,
отрова ти продавам аз — прощавай!
Купи си хляб, храни се по-добре!
А ти — при Жулети, с мене! — Там
без страх ще те изпия сам!

/ Излизат./